

**PREDLOG
(EVA) 2015-3130-0008**

Na podlagi 11., 25., 35. in 36.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14, 19/15 – odl. US in 102/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

**UREDBO
O POSREDOVANJU IN PONOVI UPORABI
INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

**1. člen
(vsebina)**

(1) Ta uredba določa način posredovanja informacij javnega značaja prosilcem in v svetovni splet, zaračunljivost stroškov takega posredovanja, ponovno uporabo informacij javnega značaja, ceno in druge pogoje take uporabe ter poročanje o zagotavljanju dostopa do informacij javnega značaja.

(2) S to uredbo se v pravni red Republike Slovenije prenašata Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L, št. 41 z dne 14. 2. 2003, str. 26) in Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L, št. 345 z dne 31. 12. 2003, str. 90), zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/37/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Direktive 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L, št. 175 z dne 27. 6. 2013, str. 1).

II. KATALOG INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

**2. člen
(vsebina kataloga informacij javnega značaja)**

(1) Organ, ki mora po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14, 19/15 – odl. US in 102/15, v nadaljnjem besedilu: zakon) redno vzdrževati katalog informacij javnega značaja, katalog na primeren način javno objavi. Katalog informacij javnega značaja obsega najmanj:

1. osnovne podatke o katalogu, ki so: naziv organa, ki je izdal katalog, in odgovorne uradne osebe, ki je katalog sprejela, datum objave oziroma datum zadnje spremembe kataloga;
2. splošne podatke o organu in informacijah javnega značaja, s katerimi razpolaga, kar obsega:
 - a) organigram in podatke o organizaciji organa, ki morajo obsegati najmanj seznam vseh večjih notranjih organizacijskih enot, ter za vsako notranjo organizacijsko enoto naslednje podatke: naziv, naslov in druge kontaktne podatke, če se ti razlikujejo od podatkov za organ kot celoto, ter navedbo vodje notranje organizacijske enote (ime, priimek, naziv), razen za obveščevalno-varnostne službe; ministrstva v svojih katalogih navedejo tudi druge organe z njihovega delovnega področja,
 - b) kontaktne podatke uradne osebe oziroma oseb, pristojnih za posredovanje informacij javnega značaja, ki vključujejo navedbo imena in priimka, funkcije in naziva, poštne naslova, elektronskega naslova in neposredne službene telefonske številke,

- c) seznam glavnih predpisov z delovnega področja organa s povezavami na vsebino posameznega predpisa v Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PIS) in registru predpisov Evropske unije, organi lokalnih skupnosti pa s povezavami na lokalni register predpisov, če predpis ni objavljen v registru, pa z drugo povezavo na vsebino,
 - d) ministrstva in vladne službe vodijo tudi seznam predlogov predpisov z ustreznimi povezavami na portal E-demokracija in PIS, na spletno mesto, kjer je posamezni predlog objavljen, ter predlogov predpisov Evropske unije s povezavami na ustrezne spletne strani, kjer je predlog predpisa objavljen, organi lokalnih skupnosti pa seznam predlogov predpisov s svojega delovnega področja s povezavami na vsebino,
 - e) sprejete in predlagane strateške in programske dokumente ter pomembnejša poročila, stališča, mnenja in analize z delovnega področja organa iz 6. člena te uredbe, urejene po vsebinskih sklopih,
 - f) katalog upravnih, sodnih ali zakonodajnih postopkov oziroma drugih uradnih ali javnih storitev, ki jih organ vodi oziroma zagotavlja svojim uporabnikom,
 - g) seznam javnih evidenc, ki jih upravlja organ,
 - h) seznam drugih informatiziranih zbirk podatkov, ki jih vodi organ na podlagi področne zakonodaje s svojega delovnega področja,
3. opis načina dostopa do informacij javnega značaja pri organu;
 4. stroškovnik iz 17. člena te uredbe;
 5. morebitni stroškovnik za ponovno uporabo, cenik ali druge pogoje za ponovno uporabo informacij javnega značaja;
 6. seznam najpogostejše zahtevanih informacij javnega značaja, vključno z zbirkami podatkov.

(2) Podatki iz točk c, d in e prejšnjega odstavka so lahko objavljeni tudi izven kataloga, na spletnih straneh organa pod zavihkom »Veljavni predpisi«, »Predpisi v pripravi« in »Pomembni dokumenti«, pri čemer mora biti v katalogu navedena povezava na ustrezne spletne strani organa.

(3) Organ informacije v katalogu iz prejšnjega odstavka redno vzdržuje in skrbi, da so objavljene spletne povezave delujoče.

(4) Javne evidence in druge informatizirane zbirke iz točk g in h morajo biti opisane z metapodatki, ki obsegajo:

1. naziv institucije;
2. naziv zbirke podatkov;
3. področje;
4. opis vsebine;
5. pravne podlage;
6. ključne besede;
7. območje, na katero se vsebovani podatki nanašajo;
8. dostopnost podatkov;
9. morebitne posebne pogoje za uporabo oziroma ponovno uporabo;
10. morebitne pogoje glede zaračunavanja cene za ponovno uporabo;
11. internetni naslov za dostop/vpogled podatkov;
12. internetni naslov do odprtih podatkov (strojno berljiva oblika);
13. datum nastanka;
14. pogostnost osveževanja podatkov;
15. obliko zapisa;
16. jezik zapisa;
17. opis morebitne povezanosti podatkov z drugimi javnimi evidencami oziroma podatkovnimi zbirkami ali navedbo, da ni take povezave;
18. odgovorno osebo.

Podrobnejši opis metapodatkov je določen v Prilogi I, ki je sestavni del te uredbe. Ministrstvo, pristojno za upravo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) v svetovni splet, z objavo na svojih spletnih straneh, posreduje vzorčni primer metapodatkovnega opisa zbirke in vzorčno datoteko za vnos metapodatkov.

(5) Če obstaja nacionalni portal, namenjen objavi metapodatkov iz prejšnjega odstavka tega člena, je metapodatke treba objavljati na tem portalu, v katalogu pa se navede spletna povezava na ta portal.

(6) Organi lahko namesto lastnih oblikujejo tudi skupne kataloge ali delne skupne vsebine kataloga.

3. člen **(jezikovne različice kataloga informacij javnega značaja)**

Organi s sedežem na območjih občin, kjer sta pri organu poleg slovenskega jezika uradna jezika tudi italijanski oziroma madžarski jezik, v katalogu zagotovijo informacije iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena tudi v jeziku narodne skupnosti.

III. PODATKI IZ DOKUMENTA, KI JE V POSTOPKU IZDELAVE

4. člen **(merila za določitev)**

(1) Za podatke iz dokumenta, ki je v postopku izdelave in je še predmet posvetovanja, se štejejo podatki v dokumentu, ki ga še ni podpisala in odposlala ali kako drugače zaključila uradna oseba organa, ki je v skladu z veljavnimi predpisi pooblaščen za odločanje.

(2) Za podatke iz dokumenta iz prejšnjega odstavka, se, če gre za dokument, ki nastaja v sklopu projekta, ki se vodi skladno z metodologijo vlade za vodenje projektov v državni upravi, štejejo podatki v dokumentu, ki še ni odobren v skladu s pravili take metodologije.

IV. VRSTE INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA, KI SE POSREDUJEJO V SVETOVNI SPLET

5. člen **(prečiščena besedila predpisov)**

(1) Ministrstva in vladne službe posredujejo v svetovni splet poleg predpisov iz 2.c točke prvega odstavka 2. člena tudi neuradna prečiščena besedila veljavnih predpisov, ki se nanašajo na njihovo delovno področje in za katere ne obstajajo uradna prečiščena besedila s povezavami na vsebino posameznega predpisa v zbirki neuradnih prečiščenih besedil PIS.

(2) Uprave lokalnih skupnosti posredujejo v svetovni splet in register predpisov lokalne skupnosti uradna oziroma neuradna prečiščena besedila veljavnih predpisov njihove lokalne skupnosti.

(3) Drugi organi se v svetovnem spletu s spletno povezavo navežejo na vsebine iz prvih dveh odstavkov tega člena in v svetovni splet posredujejo uradna oziroma neuradna prečiščena besedila svojih ustanovitvenih aktov in drugih predpisov.

6. člen **(programi, strategije, stališča, mnenja, analize in drugi podobni dokumenti)**

(1) Za programe, strategije, stališča, mnenja, analize in druge podobne dokumente, ki jih organi posredujejo v svetovni splet, se štejejo zlasti:

1. strategije gospodarskega, trajnostnega, regionalnega, tehnološkega in strukturnega razvoja Republike Slovenije in druge podobne strategije;
2. program varstva okolja in programi upravljanja ali gospodarjenja s posameznimi naravnimi dobrinami (vodami, gozdovi, mineralnimi surovinami idr.);
3. programi razvoja in strategije razvoja posameznih dejavnosti (na področju energetike, transporta, elektronskih komunikacij, turizma idr.);
4. strategije razvoja posameznih (gospodarskih in negospodarskih) javnih služb (na področju energetike, elektronskih komunikacij, upravljanja voda, varstva okolja, šolstva, zdravstva, kulture idr.);
5. strategije, programi in načrti na področju delovanja državnih organov, organov lokalnih skupnosti, oseb javnega prava, nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih služb;
6. letna poročila o delu in druga poročila, ki jih v zvezi s svojim delovnim področjem izdelujejo ali sprejemajo organi za daljše časovno obdobje;
7. strateške usmeritve in prioritete inšpektoratov oziroma inšpekcij, ki izhajajo iz sprejetih letnih programov dela, s katerimi se določi vsebina in obseg izvajanja nalog inšpekcijskega nadzora;

8. pomembnejša stališča, mnenja in analize, ki jih organi ali njihova delovna telesa oblikujejo oziroma izdelujejo sami, v sodelovanju z drugimi organi ali pridobijo od drugih oseb v zvezi s svojim delovnim področjem, ter pomembnejša navodila in okrožnice, ki jih uporabljajo organi v zvezi z izvajanjem zakona, drugega predpisa ali sodne odločbe.

(2) Za dokumente iz prejšnjega odstavka se ne štejejo programi dela in drugi podobni programi, ki jih inšpekcije in drugi organi pripravljajo v zvezi z izvajanjem postopkov nadzora nad poslovanjem oseb javnega in zasebnega prava.

7. člen

(predlogi predpisov, programov, strategij in drugih podobnih dokumentov)

(1) Predlogi predpisov, programov, strategij in drugih dokumentov se v svetovni splet posredujejo v javno objavo ter razpravo z javnostmi ter ključnimi deležniki, v skladu s pravili in roki iz resolucije, ki ureja normativno dejavnost ter poslovanje vlade. Po izvedeni javni razpravi se pripravi in javno objavi poročilo, ki vsebuje najmanj povzetek ključnih prejetih pripomb in odzivov organa nanje.

(2) Ministrstva predloge predpisov objavijo na nacionalnem namenskem portalu E-demokracija. Javna objava vsebuje podatke, ki so določeni s poslovanjem vlade.

(3) Lokalne skupnosti ali nosilci javnega pooblastila predloge predpisov in splošnih aktov posredujejo v svetovni splet ob smiselni uporabi te uredbe.

(4) Osnutek predpisa ali drugega dokumenta, ki ga organ objavi, mora vsebovati opozorilo, da gre za predlog, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

8. člen

(podatki o storitvah organov)

(1) Organ mora v svetovni splet, na nacionalni namenski portal, posredovati podatke o svojih storitvah, ki obsegajo najmanj:

1. pogoje, ki jih morajo osebe izpolnjevati, da lahko zahtevajo posamezno storitev;
1. krajevno pristojnost oziroma območje, na katerem ali za katero se izvaja storitev;
2. podatke o dostopnosti organa (kontaktni podatki, uradne ure in podobno);
3. način, kako se lahko zahteva posamezna storitev, vključno s povezavo na elektronsko dostopen obrazec za vlogo, navedbo morebitnih zahtevanih prilog, navedbo o stroških storitve in navedbo podatkov, ki jih bo organ pridobil sam na podlagi veljavnih predpisov;
4. navedbo predpisov, ki so pravna podlaga ali sicer urejajo storitev.

(2) Upravni organi morajo v svetovni splet posredovati še dodatne podatke o upravnih storitvah v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov s strankami.

9. člen

(druge informacije javnega značaja)

Organ mora v splet posredovati tudi naslednje informacije javnega značaja:

1. podatke o pomembnejših dogodkih, odločitvah in novostih pri organu (novice o delovanju organa);
2. letno poročilo o izvajanju zakona;
3. informacije javnega značaja, ki jih je organ posredoval na podlagi vložene ustne ali pisne zahteve, pa organ ocenjuje, da bodo postale predmet nadaljnjih enakih zahtev drugih prosilcev;
4. podatke o višini in prejemnikih subvencij, posojil in drugih podobnih oblik pomoči iz javnih sredstev, razen subvencij za bivanje študentov, izplačil posameznikom na področjih štipendiranja, zaposlovanja, družine, pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja ter socialnih zadev.

10. člen
(dokumentacija iz javnih razpisov in drugih oblik sofinanciranj)

(1) Organ mora v svetovni splet posredovati najmanj naslednje javno dostopne informacije javnega značaja v zvezi s postopkom javnega razpisa, ki ga vodi:

1. javni razpis in razpisno dokumentacijo;
2. dokumente, iz katerih je razvidno imenovanje članov komisije za izvedbo postopka javnega razpisa;
3. podatke o višini in prejemnikih sredstev;
4. javno dostopne informacije javnega značaja iz zaključnega poročila posameznega prejemnika o poteku in rezultatih porabljenih sredstev kot to izhaja iz sklenjene pogodbe;

(2) Objava dokumentov iz prve točke prejšnjega odstavka se zagotovi z dnem objave javnega razpisa, objava dokumentov iz druge in tretje točke prejšnjega odstavka se zagotovi najpozneje v sedmih dneh po izdaji sklepov o izbiri, objava dokumentacije iz četrte točke prejšnjega odstavka pa najpozneje v sedmih dneh od potrditve oziroma sprejetja poročila kot to izhaja iz sklenjene pogodbe.

(3) Če so bile sklenjene neposredne pogodbe o sofinanciranju oziroma dodelitvi javnih sredstev brez razpisa, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja javne finance, se javno dostopne informacije javnega značaja iz pogodbe objavijo najpozneje v sedmih dneh od sklenitve pogodbe.

(4) Organ zagotavlja objavo informacij o javnih razpisih iz tega člena v svetovnem spletu tako, da je omogočen enostaven dostop do informacij o posameznih razpisih in praviloma na enem mestu.

11. člen
(posredovanje informacij javnega značaja v svetovni splet)

(1) Organi ves čas zagotavljajo nemoteno dostopnost, dosegljivost, racionalnost in uporabnikom prijazno zasnovo svojih spletnih strani.

(2) Organi zagotovijo povezljivost svojih informacij javnega značaja na spletu z nacionalnim namenskim portalom za objavo informacij z določenega področja.

12. člen
(dostop do informacij za ljudi s posebnimi potrebami)

Organ mora zagotoviti, da bodo informacije javnega značaja, ki jih posreduje v svetovni splet, dostopne tudi ljudem s posebnimi potrebami najmanj tako, da zagotovi dostopnost informacij javnega značaja na spletu tudi v izključno tekstovni obliki.

13. člen
(odločanja o dostopu v posebnih primerih)

Če organ prejme zahtevo za dostop do informacije javnega značaja, ki se nanaša na predkazenski ali kazenski postopek, in v postopku v tem času odloča drug pristojni organ, organ odloči o zahtevi na podlagi obrazloženega mnenja organa, ki v tem času odloča v postopku.

V. NAČIN POSREDOVANJA INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

14. člen
(izbira oblike)

(1) Če je informacija javnega značaja tako v elektronski kot v fizični obliki, lahko prosilec sam izbere obliko, v kateri želi dobiti informacijo.

(2) Če je informacija javnega značaja samo v elektronski ali samo v fizični obliki in organ razpolaga s tehnološkimi zmogljivostmi za potrebno pretvorbo, lahko prosilec sam izbere obliko, pri čemer mu organ zaračuna materialne stroške pretvorbe iz elektronske v fizično obliko ali fizične oblike v elektronsko obliko skladno s to uredbo.

15. člen **(vpogled v prostorih organa)**

(1) Če želi prosilec vpogled v zahtevano informacijo javnega značaja, mu pooblaščen oseba organa v času uradnih ur ali v predhodno dogovorjenem času med organom in prosilcem omogoči vpogled v prostorih organa.

(2) Pooblaščen oseba iz prejšnjega odstavka mora prosilcu omogočiti vpogled v zahtevano informacijo v primernem prostoru in mu za to dati na voljo dovolj časa.

VI. STROŠKI POSREDOVANJA INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

16. člen **(stroški posredovanja informacij)**

(1) Organ lahko zaračuna prosilcu informacij javnega značaja stroške za posredovanje informacij:

1. prepisa, fotokopije ali nosilca elektronskega zapisa zahtevane informacije, pri čemer se kot prepis šteje izdelava kakršnega koli dvojnika s tehničnimi sredstvi,
2. pretvorbo informacije iz elektronske v fizično obliko, če je informacija izključno v elektronski obliki, prosilec pa želi informacijo prejeti v fizični obliki,
3. pretvorbo informacije iz fizične v elektronsko obliko, če je informacija izključno v fizični obliki, prosilec pa želi informacijo prejeti v elektronski obliki,
4. izdelavo fotokopije zaradi izvajanja delnega dostopa za vpogled v dokumente,
5. poštnino za pošiljanje po pošti.

(2) Organ ne zaračuna stroškov:

1. za vpogled v dokumente,
2. za vpogled v dokumente v elektronski obliki, ne glede na izveden delni dostop, če se ga opravi v elektronski obliki,
3. za telefonsko posredovanje informacij,
4. za posredovanje informacij po elektronski pošti, če ne gre hkrati za primere iz tretje točke prejšnjega odstavka,
5. za posredovanje informacij po telefaksu, ki skupaj ne presegajo petih strani.

(3) Organ posreduje informacije glede na tehnične pripomočke, s katerimi razpolaga.

17. člen **(enotni stroškovnik)**

Cene materialnih stroškov za posredovanje informacij javnega značaja so (brez DDV):

1. ena stran fotokopije ali tiskanega formata A4 0,06 eura,
2. ena stran fotokopije ali tiskanega formata A3 0,13 eura,
3. ena stran fotokopije ali tiskanega večjega formata 1,25 eura,
4. ena stran barvne fotokopije ali tiskanega formata A4 0,63 eura,
5. ena stran barvne fotokopije ali tiskanega formata A3 1,25 eura,
6. ena stran barvne fotokopije ali tiskanega večjega formata 2,50 eura,

7. elektronski zapis na eni zgoščenki CD 2,09 eura,
8. elektronski zapis na eni zgoščenki DVD-R 2,92 eura,
9. elektronski zapis na enem USB-ključku, cena, po kateri je USB-ključek organ nabavil,
9. pretvorba ene strani dokumenta formata A4 iz fizične v elektronsko obliko 0,08 eura,
10. pretvorba ene strani dokumenta formata A3 iz fizične v elektronsko obliko 0,20 eura,
11. poštnina za pošiljanje informacij po pošti skladno z veljavnim cenikom za poštno storitve.

18. člen (način plačila stroškov)

(1) Za plačilo stroškov posredovanja izda organ prosilcu račun ob posredovanju zahtevanih informacij. Iz računa mora biti razvidna specifikacija stroškov v skladu s to uredbo in pravni pouk. Organ določi rok, v katerem mora prosilec plačati stroške posredovanja informacij. Rok ne sme biti daljši od petnajstih dni od prejema računa. Zoper račun o stroških posredovanja informacij ima prosilec pravico do pritožbe v petnajstih dneh od prejema računa. O pritožbi odloča Informacijski pooblaščenec.

(2) Če organ ugotovi, da bodo materialni stroški posredovanja informacij presegli 80 eurov (z vključenim DDV), lahko od prosilca zahteva vnaprejšnji polog. V pozivu za plačilo vnaprejšnjega pologa mora organ določiti rok za plačilo, ki ne sme biti daljši od petnajst dni od prejema poziva, obrazložiti višino pologa, opozoriti prosilca, da če polog v roku ne bo plačan, bo postopek s sklepom ustavljen ter navesti pravni pouk. Zoper poziv za plačilo vnaprejšnjega pologa ni dovoljena posebna pritožba. Zoper sklep o ustavitvi postopka ima prosilec pravico do pritožbe, o kateri določa Informacijski pooblaščenec. Po posredovanju informacij organ obračuna dejansko nastale stroške in prosilcu izda račun skladno s prvim odstavkom. Če polog presega dejanske materialne stroške, organ prosilcu ob posredovanju informacije vrne presežni znesek. Če pa dejansko nastali stroški presegajo znesek vnaprejšnjega pologa, prosilec razliko plača skladno s prvim odstavkom tega člena..

(3) Organ zaradi ekonomičnosti ne zaračuna materialnih stroškov posredovanja informacij, ki ne presegajo 20 eurov (z vključenim DDV).

VII. DRUGA VPRAŠANJA V ZVEZI S POSREDOVANJEM INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

19. člen (delni dostop)

(1) Če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije iz 5.a in 6. člena zakona, se šteje, da jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njegovo zaupnost, če jih je mogoče:

1. na kopiji fizično odstraniti, prečrtati, trajno prekriti ali drugače napraviti nedostopne, če gre za dokument v fizični obliki,
2. v kopiji zbrisati, kodirati, blokirati, omejiti oziroma drugače napraviti nedostopne, če gre za dokument v elektronski obliki.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se šteje, da informacije iz dokumenta ni mogoče izločiti, če bi bilo tako izločeno informacijo mogoče razbrati iz drugih informacij v dokumentu.

(3) Če se prosilcu omogoči vpogled v zahtevano informacijo v prostorih organa, se mu v primeru delnega dostopa omogoči vpogled v kopijo dokumenta, ki jo organ pripravi skladno s prvim odstavkom tega člena.

VIII. ZARAČUNAVANJE MEJNIH STROŠKOV IN CENE TER DRUGI POGOJI PONOVNE UPORABE

20. člen (mejni stroški pri ponovni uporabi)

(1) Organi lahko za ponovno uporabo informacij zaračunavajo mejne stroške. Mejni stroški so stroški, ki jih ima organ neposredno s pripravo in posredovanjem kopije informacije javnega značaja za prosilca.

(2) Organ za ponovno uporabo mejne stroške iz prejšnjega odstavka zaračuna v skladu s pravili za zaračunavanje materialnih stroškov, kot so definirani v 17., 18. in 25. členu te uredbe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka arhivi, muzeji in knjižnice kot zavezanci za ponovno uporabo zaračunavajo mejne stroške, pri izračunu katerih lahko kot upravičene stroške upoštevajo stroške razširjanja podatkov, to je predvsem stroške reprodukcije (na primer dodatni izvod USB-ključka), stroške obdelave oziroma priprave naročila, stroške dostave in stroške posebnih zahtev (na primer priprava in formatiranje podatkov na zahtevo, digitalizacija).

(4) Kadar arhivi, muzeji in knjižnice zaračunavajo mejne stroške pri zagotavljanju ponovne uporabe v skladu s prejšnjim odstavkom, morajo te stroške določiti s stroškovnikom za ponovno uporabo. Stroškovniki morajo biti objavljeni v okviru kataloga iz 2. člena te uredbe z navedbo, da se uporabljajo v postopkih ponovne uporabe po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

21. člen (cena ponovne uporabe)

(1) Organ, ki skladno z zakonom lahko zaračunava ceno ponovne uporabe, enkrat letno oblikuje ceno ponovne uporabe informacij javnega značaja v pridobitne namene tako, da pri izračunu upošteva ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celoten obseg predvidene uporabe in v tej uredbi določene omejitve.

(2) Cena ponovne uporabe, ki jo organ zaračuna posameznemu prosilcu, se določi glede na pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo v pridobitne namene ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe. Ne glede na število zainteresiranih prosilcev in obseg njihove ponovne uporabe oziroma kadar tega ni mogoče ugotoviti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, lahko organ posameznemu prosilcu zaračuna največ dvajsetino cene, oblikovane skladno s prvim odstavkom.

(3) Če pravice intelektualne lastnine na informaciji javnega značaja pripadajo v določenem deležu tudi tretjim osebam, organ oblikuje ceno samo za delež, ki ne pripada tretjim osebam.

22. člen (cena ponovne uporabe za knjižnice, muzeje in arhive)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena knjižnice, muzeji in arhivi oblikujejo ceno ponovne uporabe informacij oziroma gradiva tako, da pri izračunu upoštevajo ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja ali z zahtevanim arhivskim gradivom, delež ponovne uporabe (za katere koli namene) glede na celoten obseg predvidene uporabe in v tej uredbi določene omejitve.

(2) Cena ponovne uporabe, ki jo organ zaračuna posameznemu prosilcu, se določi glede na pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe. Ne glede na število zainteresiranih prosilcev in obseg njihove ponovne uporabe oziroma kadar tega ni mogoče ugotoviti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, lahko organ posameznemu prosilcu zaračuna največ dvajsetino cene, oblikovane skladno s prvim odstavkom.

23. člen (cena razpolaganja)

(1) Ceno razpolaganja z informacijo javnega značaja sestavljajo stroški zbiranja, priprave, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja, pri čemer se ločeno upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja, ki obsegajo:

1. amortizacijo potrebnih prostorov in opreme, ki se pretežno uporabljajo za upravljanje podatkov;
2. stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno);
3. neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se glede informacij javnega značaja, ki temeljijo na podatkih, s katerimi organ razpolaga že daljši čas, vendar najmanj pet let, kot stroški vzpostavitve upoštevajo stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja in morebitni stroški informatizacije podatkov v zadnjih petih letih.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena ceno razpolaganja z informacijami javnega značaja knjižnic in muzejev ali arhivskega gradiva sestavljajo tudi stroški hrambe in stroški pridobitve pravic.

(4) Če zahtevana informacija javnega značaja predstavlja samo določen delež podatkov, glede katerih organ izračuna ceno razpolaganja, ali če se določen delež podatkov zaradi posredovanja v svetovni splet ne zaračunava, se upošteva pri izračunu sorazmeren delež te cene.

(5) Če prosilec zahteva informacijo javnega značaja s stalnim ažuriranjem, se pri izračunu upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja zadnjega koledarskega leta pomnoženo z obdobjem koledarskih let, v katerih prosilec zahteva ažuriranje.

24. člen (delež ponovne uporabe)

(1) Delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge, ponovne uporabe v nepridobitne namene in nezaračunljive pridobitne namene ter zaračunljive pridobitne namene.

(2) Delež ponovne uporabe pri knjižnicah, muzejih in arhivih se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge ter ponovne uporabe za katere koli namene.

(3) Delež celotne ponovne uporabe lahko znaša največ 50 odstotkov.

(4) Če deleža iz prvega ali drugega odstavka tega člena ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, se kot delež iz prvega odstavka upošteva 20 odstotkov, kot delež iz drugega odstavka pa 50 odstotkov.

25. člen (plačilo mejnih stroškov in cene pri ponovni uporabi)

(1) Če je organ prosilcu že zaračunal materialne stroške posredovanja v zvezi z dostopom do informacij javnega značaja, jih organ prosilcu ne sme zaračunati še enkrat kot mejne stroške glede ponovne uporabe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka organ zaračuna mejne stroške, če so nastali ponovno iz upravičenih razlogov ali zaradi krivde prosilca.

(3) Kadar organ prosilcu zaračuna ceno ponovne uporabe, lahko od prosilca zahteva vnaprejšnje plačilo odmerjene cene in posreduje informacije javnega značaja za ponovno uporabo na podlagi dokazila o plačilu odmerjene cene in morebitnih mejnih stroškov.

(4) Za način plačila mejnih stroškov in cene pri ponovni uporabi se uporablja 18. člen te uredbe.

(5) Kadar mejne stroške pri ponovni uporabi zaračuna arhiv, muzej ali knjižnica ali kadar organ, ki lahko po zakonu zaračuna ceno ponovne uporabe, se ne uporablja tretji odstavek 18. člena te uredbe.

26. člen

(javna objava in evidenca v zvezi s podeljevanjem izključnih pravic)

(1) Evidenca podeljenih izključnih pravic ponovne uporabe vsebuje za vsako izključno pravico naslednje podatke:

1. naziv organa, ki je podelil pravico izključne uporabe;
4. navedbo informacije javnega značaja, za katero je podeljena pravica izključne uporabe;
5. ime oziroma naziv ter stalno prebivališče oziroma sedež osebe, ki ji je podeljena pravica izključne uporabe;
6. razloge za podelitev pravice izključne uporabe;
7. ceno in druge pogoje, pod katerimi je podeljena pravica izključne uporabe;
8. datum podelitve pravice izključne uporabe;
9. datume rednih preverjanj potrebnosti podelitve pravice izključne uporabe;
10. datum prenehanja pravice izključne uporabe.

(2) Organ objavi na svoji spletni strani in posreduje Informacijskemu pooblaščenцу podatke iz prejšnjega odstavka v 15 dneh po dokončnosti podelitve pravice izključne uporabe.

IX. LETNA POROČILA ORGANOV

27. člen

(vsebina letnega poročila)

Letno poročilo iz 37. člena zakona mora vsebovati:

1. naziv in sedež organa;
2. oznako leta, na katero se poročilo nanaša;
3. število vloženih zahtev za dostop oziroma ponovno uporabo informacij javnega značaja;
4. število ugodenih zahtev za dostop oziroma ponovno uporabo informacij javnega značaja vključno z navedbo morebitne zaračunljivosti in pogojev (cena in drugi pogoji);
5. število zavrnjenih zahtev za dostop oziroma ponovno uporabo informacij javnega značaja z navedbo razlogov za vsako zavrnitev;
6. število vloženih pritožb in izdanih odločb po pritožbah z opisom odločitve ter z navedbo razlogov za sprejeto odločitev ob ponovni odklonitvi razkritja informacije;
7. število sproženih upravnih sporov zoper dokončne odločbe ter v primeru molka organa;
8. število in seznam prejetih sodnih odločb, s katerimi je bilo ugodeno tožbi prosilca v upravnem sporu, vključno z navedbo razlogov, na katerih temelji odločitev sodišča;
9. skupno število zbirk podatkov in seznam tistih zbirk podatkov, ki v skladu z zakonom pomenijo odprte podatke za namen ponovne uporabe (stanje ob koncu poročevalskega obdobja).

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

(prilagoditev katalogov informacij javnega značaja)

Organi morajo svoje kataloge informacij javnega značaja, vključno z novimi metapodatkovnimi opisi podatkovnih zbirk in evidenc iz 2. člena te uredbe, prilagoditi najpozneje do 31. 12. 2016.

29. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem začetka veljavnosti te uredbe prenehajo veljati stroškovniki, sprejeti na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11).

(2) Z dnem začetka veljavnosti te uredbe preneha veljati Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11).

30. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati 8. maja 2016.

PRILOGA I

Podrobnejši opis javnih evidenc in informatiziranih zbirk iz četrtega odstavka 2. člena te uredbe z metapodatki:

1. Naziv institucije:

To je ime organizacije, ki je odgovorna za vzpostavitev, upravljanje, vzdrževanje in razširjanje vira. Ta opis vključuje:

— ime organizacije kot poljubno besedilo,

2. Naziv zbirke podatkov:

To je značilno in velikokrat enolično ime, pod katerim je zbirka podatkov poznana. Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je poljubno besedilo.

3. Področje (šifrant):

Področje je sistem razvrščanja visoke ravni, ki pripomore k razvrščanju in iskanju zbirke podatkov po področju: Kmetijstvo, ribištvo, gozdarstvo in prehrana, Energetika, Lokalna samouprava, Promet in infrastruktura, Gospodarstvo, Finance in davki, Vlada in javni sektor, Pravosodje, pravni sistem in javna varnost, Okolje in prostor, Izobraževanje, kultura in šport, Zdravje, Sociala in zaposlovanje, Prebivalstvo in družba, Znanost in tehnologija, Mednarodne zadeve.

4. Opis vsebine:

To je kratek opisni povzetek vsebine zbirke podatkov. Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je poljubno besedilo.

5. Pravne podlage:

Navede se enolična oznaka predpisa. Pri opisu se navede SOP številka.

6. Ključne besede (deskriptorji EUROVOC-a):

Navede se vsaj ena ključna beseda iz večjezičnega tezavra EUROVOC, ki opisuje zbirko podatkov.

7. Območje, na katero se vsebovani podatki nanašajo:

To je obseg zbirke podatkov v geografskem prostoru, ki je podan opisno npr. občina Trebnje ali pa kot mejni pravokotnik. Mejni pravokotnik se izrazi z zahodno in vzhodno zemljepisno dolžino ter južno in severno zemljepisno širino v decimalnih stopinjah z natančnostjo najmanj dveh decimalk.

8. Dostopnost podatkov:

(Šifrant: podatki niso javno dostopni, podatki so javno dostopni in na voljo za dostop in ponovno uporabo, na voljo je spletni vpogled v podatke, podatki so objavljeni kot odprti podatki). Kadar institucije omejijo javni dostop do zbirk podatkov, ta metapodatkovni element zagotavlja podatke o omejitvah *in razlogih zanje*.

9. Morebitne posebne pogoje za uporabo oziroma ponovno uporabo:

Ta metapodatkovni element določa pogoje za uporabo oziroma ponovno uporabo zbirke podatkov. Če se za dostop in uporabo ne uporabljajo nobeni pogoji, se uporabi vnos „ne velja noben pogoj“. Če pogoji niso znani, se uporabi vnos „pogoji niso znani“.

10. Morebitne pogoje glede zaračunavanja cene za ponovno uporabo:

Ta metapodatkovni element vsebuje informacije o pristojbinah, ki jih je treba plačati za ponovno uporabo zbirke podatkov, če je to ustrezno, ali pa vsebovati naslov URL (Uniform Resource Locator), na katerem so na voljo informacije o pristojbinah.

11. Internetni naslov za dostop/vpogled podatkov:

Internetni naslov vira opredeljuje povezavo ali povezave za dostop/vpogled do/v zbirke podatkov. Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je niz znakov, običajno izražen kot URL (Uniform Resource Locator).

12. Internetni naslov do odprtih podatkov (strojno berljiva oblika):

Internetni naslov vira opredeljuje povezavo ali povezave do dostopa za ponovno uporabo zbirke podatkov v strojno berljivi obliki. Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je niz znakov, običajno izražen kot URL (Uniform Resource Locator).

13. Datum nastanka:

To je datum nastanka zbirke podatkov. Obstaja lahko največ en datum nastanka.

14. Pogostnost osveževanja podatkov:

(šifrant: stalno, dnevno, tedensko, dvotedensko, mesečno, četrletno, polletno, letno, po potrebi, neredno, ni načrtovano). Ta metapodatkovni element opisuje kako pogosto se osvežujejo podatki v zbirki podatkov.

15. Obliko zapisa:

Metapodatkovni element opisuje v katerem formatu je zbirka na voljo.

16. Jezik zapisa:

Jezik ali jeziki, ki se uporabljajo v zbirki podatkov. Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je omejena na jezike, opredeljene v standardu ISO 639-2.

17. Opis morebitne povezanosti (odvisnosti) podatkov z drugimi javnimi evidencami oziroma podatkovnimi zbirkami ali navedbo, da ni take povezave:

Če je zbirka podatkov povezana z drugimi zbirkami podatki, ta metapodatkovni element določa, kadar je to ustrezno, ciljno zbirko ali zbirke prostorskih podatkov z njihovim sklicem URI (Unique Resource Identifier). Zaloga vrednosti tega metapodatkovnega elementa je obvezna koda iz niza znakov, ki jo običajno določi lastnik podatkov, in imenski prostor iz niza znakov, ki enolično označuje kontekst identifikacijske oznake (na primer lastnika podatkov).

18. Odgovorno osebo:

(skrbnik zbirke podatkov) z elektronskim naslovom. Ime in priimek osebe ter njen elektronski naslov, ki je odgovorna za objavo zbirke podatkov.

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

Pravna podlaga za prenovitev Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja je 32. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 102/15; v nadaljnjem besedilu: ZDIJZ-E), ki določa, da mora vlada po uveljavitvi ZDIJZ-E uskladiti Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11; v nadaljnjem besedilu: uredba).

Evropski parlament je spremembe direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja potrdil junija 2013 (Direktiva 2013/37/EU). Poglavitni cilj ZDIJZ-E je prenos določb Direktive 2013/37/EU o spremembi Direktive 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja, torej v skladu z evropskim pravnim redom zagotoviti pravico do enostavne in učinkovite ponovne uporabe prosto dostopnih informacij javnega značaja ali drugih prosto dostopnih gradiv s področja kulture kateremu koli zainteresiranemu uporabniku. Namen direktive je spodbuditi večje odpiranje podatkov, s katerimi razpolagajo organi javnega sektorja, ter vplivati na povečanje obsega ponovne uporabe pri zainteresiranih subjektih in s tem k dodatnemu razmahu digitalnega gospodarstva.

Z zakonskimi spremembami, ki se bodo začele uporabljati štiri mesece po uveljavitvi zakona (8. maja 2016), bodo v režim ponovne uporabe vključeni tudi muzeji, knjižnice in arhivi, vendar le v zvezi s tistim prosto dostopnim gradivom, na katerem nobena tretja oseba ni imetnik pravic intelektualne lastnine. Navedene institucije bodo zavezane nuditi predvsem ponovno uporabo gradiva, na katerem nobena oseba nima avtorskih pravic in je torej v javni domeni. V zvezi z gradivom, na katerem so institucije imetniki pravic intelektualne lastnine, bo režim pravil za ponovno uporabo začel veljati, če se bo institucija odločila ponuditi gradivo za ponovno uporabo (diskrecijska pravica). Za kulturne ustanove bodo v primerjavi z drugimi organi javnega sektorja tudi sicer veljala nekatera privilegirana pravila (predvsem glede zaračunavanja).

Predpogoj za ponovno uporabo je, da gre za javno dostopne podatke javnega sektorja. Kadar gre torej za prosto dostopne podatke, je splošno pravilo, ki ga vzpostavlja spremenjena direktiva, da organi ne morejo več zaračunavati cene ponovne uporabe (kot je veljalo do zdaj na podlagi režima, ki ga je vzpostavila Direktiva EU iz leta 2003 in je bil prenesen v ZDIJZ leta 2005) temveč praviloma zgolj t. i. mejne stroške. Skladno z možnostjo uveljavitve izjeme ZDIJZ-E predvideva, da bodo lahko izjemoma zaračunali ceno za ponovno uporabo (tako, kot je to veljalo do zdaj) tisti organi, ki za izvajanje javnih nalog ne dobijo dovolj sredstev iz proračuna in tako znatni del prihodkov za pokrivanje stroškov za izvajanje javnih nalog pridobivajo iz drugih virov, ter institucije s področja kulture: muzeji, knjižnice in arhivi.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok za izdajo uredbe je en mesec od uveljavitve ZDIJZ-E (prehodna določba 32. člen).

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

3.1. Določbe glede prenosa direktive iz leta 2013

Slovenija je direktivo iz leta 2003 leta 2005 prenesla v ZDIJZ tako, da organi za ponovno uporabo v nepridobitne namene niso mogli zaračunati cene ponovne uporabe, torej sorazmernega dela stroškov, ki jih je imel organ s pridobivanjem podatkov, vzpostavitvijo in vzdrževanjem evidence itd. Dodatno organ cene za ponovno uporabo ni mogel zaračunati (čeprav bi šlo za pridobitni namen), tudi kadar gre za ponovno uporabo podatkov za namene informiranja, zagotavljanja svobode izražanja, kulture in umetnosti ter uporabe informacij s strani medijev.

Podrobnejša pravila za določanje cene so bila predpisana v Uredbi o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11; v nadaljnjem besedilu: uredba). Iz njih izhaja, da organ enkrat letno oblikuje ceno ponovne uporabe informacij javnega značaja v pridobitne namene tako, da pri izračunu upošteva:

- ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja,
- delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celotni obseg predvidene uporabe in
- pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo v pridobitne namene ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe.

V skladu z ZDIJZ-E je kot splošno pravilo, ki ga uveljavlja predlog uredbe, določeno, da lahko organi v zvezi s ponovno uporabo informacij zaračunavajo zgolj t. i. mejne stroške. Pri tistih organih, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno za ponovno uporabo, je zaračunavanje v predlogu uredbe zasnovano na enaki metodologiji kot v veljavni uredbi (določbe VIII. poglavja predloga uredbe). Za nove zavezanke, to je muzeje, knjižnice in arhive, pa so predvidena določena privilegirana pravila (npr. 22. člen predloga uredbe).

3.2. Drugo

Predlog uredbe določa tudi enotni stroškovnik zaračunavanja materialnih stroškov za posredovanje informacij javnega značaja (17. člen predloga uredbe). V skladu s 35. členom ZDIJZ namreč vlada po predhodnem mnenju Informacijskega pooblaščenca predpiše enotni stroškovnik, v skladu s katerim organi, ki odločajo o dostopu, zaračunavajo stroške iz 34. člena ZDIJZ. Delno se spreminja tudi vsebina člena, ki zadeva »način plačila stroškov«, predvsem zaradi uskladitve z ZDIJZ-E (spremenjena določa drugega odstavka 34. člena ZDIJZ), ki po novem določa, da organi zaradi ekonomičnosti ne zaračunavajo stroškov do višine 20 evrov (prej 10 evrov), podrobneje pa je razdelan tudi postopek s plačilom računa za stroške posredovanja.

V skladu s spremembo 4. točke 10. člena ZDIJZ se obveznost proaktivne transparentnosti poleg javnih naročil razširja tudi na javne razpise in druge oblike sofinanciranja iz državnega in občinskih proračunov. Navedeno podrobneje urejajo določbe 10. člena predloga uredbe.

Ker je bila z ZDIJZ-E črtana določba do tedaj veljavnega drugega odstavka 8. člena ZDIJZ, v skladu s katerim je bilo predvideno, da t. i. centralni katalog informacij javnega značaja (v nadaljnjem besedilu: CKIJZ) na svetovnem spletu vzdržuje Ministrstvo za javno upravo, je treba določbe o CKIJZ črtati tudi v uredbi. Z ZDIJZ-E se je obveznost voditi aplikacijo CKIJZ črtala, aplikacija je bila ukinjena, obveznosti v zvezi s katalogom informacij javnega značaja posameznega organa, ki jih mora ta objavljati na svojih spletnih straneh, pa veljajo še naprej, pri čemer so bili v zvezi z določbami o katalogu opravljeni nekateri redakcijski popravki in nekatere določbe jasnejše zapisane, poleg tega se še večji poudarek daje metapodatkovnim zapisom o glavnih javnih evidencah in informatiziranih zbirkah podatkov, ki jih vodi posamezni organ.

Predlog uredbe predvideva črtanje členov v zvezi s pogoji ponovne uporabe (glej 26. člen veljavne uredbe), ker so navedene določbe prenesene v zakon.

Črta se tudi določba glede vsebine letnega poročila po ZDIJZ, ki se nanaša na sporočanje seznama nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih služb iz svoje pristojnosti, saj je navedeno funkcijo v celoti prevzel register zavezancev za informacije javnega značaja (RZIJZ), ki ga vodi AJPEŠ. Doda pa se navedba o številu zbirk podatkov in navedba o seznamu t.i. odprtih zbirk podatkov (»open data«).

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

A) Metodologija zaračunavanja za ponovno uporabo

1. Mejni stroški

V skladu z ZDIJZ-E je kot splošno pravilo, ki ga uveljavlja predlog uredbe, določeno, da lahko organi v zvezi s ponovno uporabo informacij zaračunavajo zgolj t. i. mejne stroške.

»Mejne stroške« je Komisija opredelila v t. i. *Smernicah o priporočenih standardnih licencah, podatkovnih zbirkah in zaračunavanju za ponovno uporabo dokumentov* (v nadaljnjem besedilu: Smernice Komisije).¹ Iz Smernic Komisije v zvezi z metodo zaračunavanja mejnih stroškov izhaja, da je mejne stroške mogoče opredeliti kot stroške, ki so neposredno povezani z reprodukcijo dodatnega izvoda dokumenta in z dajanjem tega izvoda na voljo ponovnim uporabnikom ter so potrebni za izvedbo teh postopkov. Višina nadomestil se lahko še dodatno razlikuje glede na uporabljen metodo razširjanja (izven spleta/na spletu) ali glede na format podatkov (digitalni/nedigitalni).

Pri posredovanju informacij na podlagi zahteve po ZDIJZ (tako zahteve za dostop kakor tudi zahteve za ponovno uporabo) je lahko v skladu z dosedanjim režimom (ZDIJZ, Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14 in 19/15 – odl. US) v skladu s 34. členom in 25. členom veljavne uredbe organ prosilcu zaračunal **materialne stroške posredovanja** informacij, ki so nastale neposredno na podlagi tega, ker mora organ zato, da omogoči dostop oziroma ponovno uporabo, za prosilca pripraviti oziroma mu posredovati podatke (delni dostop, kopiranje, pošiljanje in podobno). Navedeno v predlogu uredbe ureja 20. člen tako, da ohranja režim zaračunavanja stroškov v zvezi s ponovno uporabo informacij, kot je veljal do zdaj (torej praviloma je mogoče zaračunati zgolj materialne stroške), pri čemer se ti stroški označijo z novim terminom, ki ga je uvedel ZDIJZ-E po zgledu Direktive 2013 – »**mejni stroški**«. Nekoliko drugače se v tretjem in četrtem odstavku 20. člena predloga uredbe ureja zaračunavanje mejnih stroškov za nove zavezance s področja kulture (knjižnice, muzeje in arhive), pri katerih se skladno s priporočili Komisije² v zgoraj navedenih Smernicah v okviru zaračunavanja mejnih stroškov lahko upoštevajo tudi stroški razširjanja podatkov, to je predvsem stroški reprodukcije (na primer dodatni izvod USB-ključka), stroški obdelave oziroma priprave naročila, stroški dostave in stroški posebnih zahtev (na primer priprava in formatiranje podatkov na zahtevo, digitalizacija). Arhivi, muzeji in knjižnice morajo zaračunavanje teh stroškov določiti z internimi predpisi. Stroškovniki za zaračunavanje mejnih stroškov pri ponovni uporabi morajo biti objavljeni v okviru kataloga informacij javnega značaja z navedbo, da se uporabljajo v postopkih ponovne uporabe po ZDIJZ.

2. Zaračunavanje cene za ponovno uporabo

Pri tistih organih, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno za ponovno uporabo, je zaračunavanje v predlogu uredbe zasnovano na enaki metodologiji kot v veljavni uredbi (določbe VIII. poglavja predloga uredbe). Za nove zavezance, to je muzeje, knjižnice in arhive, pa so predvidena določena privilegirana pravila (npr. 22. člen predloga uredbe).

¹ Smernice o priporočenih standardnih licencah, podatkovnih zbirkah in zaračunavanju za ponovno uporabo dokumentov (UL EU C 240, 24. 7. 2014, str. 1, objavljeno na:

[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014XC0724\(01\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014XC0724(01)&from=EN)

² Komisija navaja, da se pri izračunu nadomestil lahko za upravičene stroške štejejo: infrastruktura (stroški razvoja, vzdrževanja programske opreme, vzdrževanja strojne opreme in povezlivosti v mejah tega, kar je potrebno za zagotavljanje dostopa do dokumentov in njihove ponovne uporabe), reprodukcija (stroški dodatnega izvoda DVD-ja, ključa USB, kartice SD itd.), obdelava (embalažni material, priprava naročila), svetovanje (telefonski pogovori in izmenjava e-poštnih sporočil s ponovnimi uporabniki, stroški zagotavljanja storitev strankam), dostava (poštni stroški) in posebne zahteve (stroški priprave in formatiranja podatkov na zahtevo).

V tem smislu pripravljavec predloga uredbe sledi namenu, da se tudi pravila zaračunavanja cene za ponovno uporabo, kot so določena v veljavni uredbi, v novi ureditvi čim bolj ohranijo (pri izračunu se upoštevajo cena razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, delež ponovne uporabe, pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe) ob upoštevanju specifik za nove zavezanke, to je muzeje, knjižnice in arhive. Medtem ko je pri organih, ki spadajo pod izjemo iz prve alineje drugega odstavka spremenjenega 34.a člena ZDIJZ, zaračunavanje cene še vedno dopustno zgolj pri pridobitnem namenu ponovne uporabe, je pri **knjižnicah, muzejih in arhivih** zaračunavanje predvideno v vseh primerih ponovne uporabe (torej pri ponovni uporabi ne glede na namen).

Veljavna uredba določa merila oziroma sestavine za oblikovanje cene ponovne uporabe informacij javnega značaja, ki jih prevzema tudi predlog uredbe. Organ določi ceno ponovne uporabe tako, da pri izračunu upošteva:

- ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, ki jo sestavljajo:
 - o stroški vzpostavitve informacije javnega značaja,
 - o stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja,
- delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celoten obseg predvidene uporabe in v uredbi določene omejitve;
- da posameznemu prosilcu ne sme zaračunati več kot dvajsetine tako oblikovane cene.

Pri knjižnicah, muzejih in arhivih pa se bo cena ponovne uporabe oblikovala zelo podobno, le da se bo upošteval delež celotne ponovne uporabe (torej za kakršne koli namene oziroma ne glede na namen).

- **Cena razpolaganja – stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja**

Stroški vzpostavitve informacije javnega značaja obsegajo stroške zbiranja, priprave, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja. Pri izračunu se upoštevajo:

- **amortizacija potrebnih prostorov in opreme**, ki se pretežno uporablja za upravljanje podatkov;
- **stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov** obsegajo vse stroške storitev (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno) in z opravljanjem storitev povezanimi nabavami blaga (npr. pisarniški material); pri izračunu se upoštevajo dejanske vrednosti javnih naročil za blago in storitve;
- **neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov**, ki obsegajo t. i. druge bruto plače za tipična delovna mesta in druge stroške, povezane z obdelavo podatkov, ki so del informacije javnega značaja (npr. funkcionalno usposabljanje in podobno).

Ker je pri nekaterih javnih evidencah, ki obstajajo že desetletja ali celo stoletja (vendar pa obvezno več kot pet let), običajno nemogoče izračunati stroške vzpostavitve, uredba določa, da se lahko v takih primerih kot stroški vzpostavitve še dodatno upoštevajo stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja in morebitni stroški informatizacije podatkov v zadnjih petih letih.

Stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja obsegajo stroške ažuriranja, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja.

Pri izračunu se upoštevajo:

- **amortizacija potrebnih prostorov in opreme**, ki se pretežno uporablja za upravljanje podatkov;
- **stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov** obsegajo vse stroške storitev (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno) in z opravljanjem storitev povezanimi nabavami blaga (npr. pisarniški material); pri izračunu se upoštevajo dejanske vrednosti javnih naročil za blago in storitve v posameznem koledarskem letu; v izračunu se ne upoštevajo sredstva za dodatni razvoj oziroma širitev informacijskih sistemov oziroma podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja;
- **neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov**, ki obsegajo t. i. druge bruto plače za tipična delovna mesta in druge stroške, povezane z obdelavo podatkov, ki so del informacije javnega značaja (npr. funkcionalno usposabljanje in podobno).

Če prosilec zahteva informacijo javnega značaja s stalnim ažuriranjem, se pri izračunu upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja za obdobje koledarskih let, v katerih prosilec zahteva ažuriranje. V nasprotnem primeru pa se pri izračunu poleg stroškov vzpostavitve upoštevajo samo stroški vzdrževanja v zadnjem koledarskem letu.

Kar zadeva stroške vzpostavitve in vzdrževanja, bodo lahko **knjižnice, muzeji in arhivi** dodatno zaradi specifičnosti gradiva, ki ga hranijo, upoštevali kot upravičene stroške tudi stroške hrambe in pridobitve pravic.

- **Delež ponovne uporabe**

Informacije javnega značaja ne nastanejo zaradi potreb ponovne uporabe in če potreba po upravljanju s takimi informacijami preneha, jih organi tudi niso dolžni vzdrževati samo zaradi ponovne uporabe. Skladno s tem pa se na prosilce ne more v celoti prenesti cena obstoja informacij javnega značaja, temveč se zaračuna zgolj ustrezni delež skupnega zneska.

Ker organi, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno ponovne uporabe (razen knjižnic, muzejev in arhivov), slednjo lahko zaračunavajo zgolj za primere t. i. »zaračunljive pridobitne ponovne uporabe«, se kot upravičeni delež upošteva t. i. delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene, ki se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge (npr. glede na statistiko poizvedb po podatkih), ponovne uporabe v nepridobitne namene in nezaračunljive pridobitne namene ter zaračunljive pridobitne namene. Z uredbo je izrecno predpisano, da delež celotne ponovne uporabe lahko znaša največ petdeset odstotkov. Uredba za primere, ko deleža za »zaračunljive pridobitne namene« ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, določa, da se kot delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene upošteva 20 odstotkov (t. i. normirani delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene).

Delež ponovne uporabe pri knjižnicah, muzejih in arhivih se skladno s predlogom uredbe izračuna kot sorazmeren del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge ter ponovne uporabe za kakršne koli namene (drugi odstavek 24. člena uredbe). Predlog uredbe za primere, ko deleža celotne ponovne uporabe ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, določa, da se kot delež ponovne uporabe upošteva 50 odstotkov (t. i. normirani delež ponovne uporabe; četrti odstavek 24. člena predloga uredbe).

- **Delež posameznega prosilca**

Organ lahko glede na pričakovano število prosilcev določi, da vsak prosilec plača le določen del cene ponovne uporabe, da bi se tako preprečilo čezmerno zaračunavanje oziroma čezmerno povračilo investicije v obstoj informacije javnega značaja. S tem namenom predlog uredbe določa zgornjo mejo, do katere je mogoče vložek v informacijo javnega značaja zaračunati posameznemu prosilcu. Tako organ posameznemu prosilcu ne sme zaračunati več kot dvajsetine tako oblikovane cene.

B) Določbe glede metapodatkov za evidence in zbirke podatkov – opisi evidenc, zbirk podatkov in drugih pomembnejših vsebinskih sklopov (dopolnjeni tretji odstavek 2. člena)

V uvodnih določbah Direktive 2013/37/EU je navedeno, da bi morali organi javnega sektorja, kjer je izvedljivo in ustrezno, zaradi olajšanja ponovne uporabe dokumente dati na voljo v odprtih formatih in strojno berljivih oblikah skupaj z njihovimi metapodatki z največjo stopnjo natančnosti in ločljivosti v obliki, ki zagotavlja interoperabilnost.

V skladu z novim sedmim odstavkom 3.a člena ZDIJZ izraz metapodatek pomeni informacije, ki opisujejo zbirko podatkov in storitve v zvezi s podatki ter omogočajo njihovo iskanje, evidentiranje in uporabo. Šteje se, da metapodatki po tem ali drugem zakonu predstavljajo uradno besedilo iz upravnega področja v smislu zakona, ki ureja avtorsko in sorodne pravice. Ponovna uporaba metapodatkov je brezplačna in prosta.

Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/2011) v 2. členu že vsebuje določbe glede metapodatkov za spletno objavo podatkov

oziroma podatkovnih zbirk v okviru kataloga informacij javnega značaja. Spremembe iz predloga uredbe skladno z uveljavljenimi standardi ustrezno dopolnjujejo veljavna določila glede metapodatkovnih opisov za evidence in zbirke podatkov. Tako naj bi po dopolnjeni ureditvi, kot izhaja iz predloga uredbe, metapodatkovni opisi obsegali naslednje podatke o podatkovnih virih:

- naziv institucije;
- naziv zbirke podatkov;
- področje;
- opis vsebine;
- pravne podlage;
- ključne besede;
- območje, na katero se vsebovani podatki nanašajo;
- dostopnost podatkov;
- morebitne posebne pogoje za uporabo oziroma ponovno uporabo;
- morebitne pogoje glede zaračunavanja cene za ponovno uporabo;
- internetni naslov za dostop/vpogled podatkov;
- internetni naslov do odprtih podatkov (strojno berljiva oblika);
- datum nastanka;
- pogostnost osveževanja podatkov;
- obliko zapisa;
- jezik zapisa;
- opis morebitne povezanosti podatkov z drugimi javnimi evidencami oziroma podatkovnimi zbirkami ali navedbo, da ni take povezave;
- odgovorno osebo.

Metapodatkovni opisi so podrobneje določeni v Prilogi 1 predloga uredbe, ki je sestavni del uredbe. Ministrstvo, pristojno za upravo pa bo na svojih spletnih straneh do 8.5.2016, ko prične uredba veljati, objavilo vzorčni primer metapodatkovnega opisa zbirke in vzorčno datoteko za vnos metapodatkov, ki bo služila organom kot podlaga za pripravo in spletno objavo metapodatkov.

Predlog uredbe določa, da morajo organi metapodatke objavljati v okviru kataloga informacij javnega značaja, takoj po vzpostavitvi portala odprtih podatkov pa na tem portalu, pri čemer se v katalogu objavi spletna povezava na navedeni portal.

C) Proaktivna objava informacij javnega značaja iz javnih razpisov in drugih oblik sofinanciranj (predlog novega 10. člena uredbe)

Navedene spremembe so povezane s spremembo 4. točke 10. člena ZDIJZ, in sicer tako, da se obveznost proaktivne transparentnosti poleg javnih naročil nanaša tudi na javne razpise, pri čemer gre za javne razpise, ki zadevajo dodeljevanje sredstev, subvencij in posojil iz državnega ali občinskih proračunov. Gre za zajem javnih razpisov ali drugih oblik sofinanciranj, ki se izvajajo na podlagi določb Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 50/07, 61/08, 99/09 – ZIPRS1011 in 3/13); pribl. 80 odstotkov javnih razpisov se izvaja na tej podlagi. V nekaj členih Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 55/15 – ZFisP; členi 106.f do 106l) in na tej podlagi izdanem podzakonskem aktu (Uredba o postopku, merilih in načinih dodeljevanja sredstev za spodbujanje razvojnih programov in prednostnih nalog (Uradni list RS, št. 56/11) pa se pripravljajo specifični javni razpisi. Gre dejansko za dodeljevanje kakršnih koli »sredstev«, vključno s sredstvi za spodbujanje razvojnih programov ter prednostnih nalog države. Problem javnih razpisov je predvsem neenotna praksa in sektorsko različni pristopi, ki povzročajo na eni strani breme tistim, ki se na razpise prijavljajo, kot tudi večja korupcijska tveganja na ravni države zaradi pomanjkanja transparentnosti v samem postopku. Veljavne pravne podlage pa ne določajo enotnih minimalnih standardov glede proaktivne transparentnosti celotnega postopka. Omenjeni predpisi določajo zgolj obvezno objavo javnih razpisov kot takih v Uradnem listu RS oziroma uradnem glasilu občine.

Določba 10. člena predloga uredbe predpisuje minimalne vsebine, ki jih bo vsak organ, ki razpisuje programe ali dodeljuje sredstva na podlagi javnih razpisov ali drugih oblik sofinanciranj iz proračunov, moral objaviti: javni razpis in razpisno dokumentacijo, dokumente, iz katerih je razvidno imenovanje članov komisije za izvedbo postopka javnega razpisa, podatki o višini in prejemnikih sredstev, javno dostopne informacije javnega značaja iz zaključnega poročila posameznega prejemnika o poteku in

rezultatih porabljenih sredstev kot to izhaja iz sklenjene pogodbe. Pri sklenitvi neposredne pogodbe po ZJF (106.j člen), torej brez javnega razpisa, se objavijo informacije javnega značaja iz podpisane pogodbe.